

Nr 689

Av herr Setterberg i Vilske-Kleva m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 162, med förslag till förordning om allmän varuskatt, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 162 med förslag till förordning om allmän varuskatt behandlas också frågan om eventuell ersättning till detaljhandeln för dennas uppbörd och redovisning av den föreslagna skatten. Det erinras om att i remissyttranden över utredningen om indirekt beskattning vissa organisationer men även några myndigheter förordade, att köpmännen skulle få ersättning för detta arbete. Vi hänvisar därvid till s. 282—283. Av stort intresse är att kungl. kommerskollegium framhöll, att en detaljhandelsskatt obestriddligen kommer att förorsaka handeln icke obetydliga kostnader och att det därför vore förstäeligt att krav på gottgörelse framkommit. Kommerskollegium ansåg emellertid, att frågan hade en räckvidd, som sträckte sig vida över här ifrågavarande område, och att densamma därför borde lösas i ett större sammanhang.

Något försök att lösa frågan i det större sammanhanget har emellertid inte skett. För sin del förklarar finansministern, att han inte är beredd att tillstyrka någon särskild ersättning i angivet hänseende. Han åberopar för denna uppfattning, att någon särskild ersättning icke utgick i fråga om den allmänna omsättningsskatten och inte heller förekommer beträffande de skatter och avgifter, som det redan nu åligger rörelseidkare och andra att för egen och anställdas räkning inleverera till statsverket.

Vad dessa båda argument beträffar, vill vi framhålla, att den allmänna omsättningsskatten betraktades som en krisföreteelse, föranledd av då rådande förhållanden, som i och för sig kunde anses motivera, att enskilda medborgare i olika yrken och i olika ställning åtog sig arbetsuppgifter för det allmännas räkning utan att någon ersättning alltid behövde ifrågakomma. Dagens situation är helt annorlunda. Det är nu fråga om att införa en skatt, som åtminstone finansministern synes räkna med såsom en permanent företeelse, avsedd även för vad som må kallas normala förhållanden. Arbetsuppgifter, som då åläggdes enskilda näringsutövare ifrån statens sida, synes böra ersättas.

Även det andra av departementschefen åberopade argumentet äger föga bärkraft. I fråga om den allmänna varuskatt som föreslås gäller nämligen att den av köpmännen och därmed likställda skattskyldiga skall uttagas av den stora köpande allmänheten. Det är alltså inte som beträffande källskatten fråga om att redovisa skatt för företagaren själv och hans anställ-

da. Det gäller — vi betonar detta — en arbetsuppgift av helt annan och mer allmän innebörd.

Man kan naturligtvis tänka sig, att kostnaderna för uttagandet av den allmänna varuskatten i stället skall läggas till de allmänna distributionskostnaderna. Vi anser emellertid, att en sådan utväg inte är tillfredsställande. Det är bättre att upprätthålla en klar skillnad mellan de egentliga kostnaderna för detaljhandelns fullgörande av sina serviceuppgifter, å ena sidan, och kostnaderna för detaljhandelns arbete med uttagandet och redovisningen av den allmänna varuskatten, å andra sidan.

Vi anser sålunda, att detaljhandeln och därmed likställda skattskyldiga bör erhålla ersättning för det arbete, som ofrånkomligen är förenat med uppbörd och uttagande av den allmänna varuskatten. Vi föreslår, att denna ersättning skall beräknas och utgå efter följande grunder:

1) För skattskyldiga med en skattepliktig försäljning understigande 15 000 kronor per år, dvs. 2 500 kronor per redovisningsperiod, skall ersättning förslagsvis inte utgå. Vi menar, att det skattebelopp, som det därvidlag blir fråga om, är så litet, att ersättningen skulle bli så låg, att det knappast finns anledning att härför igångsätta ersättningsförfarandet.

2) För samtliga skattskyldiga med en skattepliktig försäljning överstigande 15 000 kronor bör utgå en grundersättning med 60 kronor per år, dvs. 10 kronor per redovisningsperiod. Härutöver bör till dessa skattskyldiga utgå procentuell ersättning i förhållande till den erlagda varuskatten enligt följande:

Skattepliktig årsomsättning kronor	Maximiskatt för vidstående skikt kronor	Grunder-sättning kronor	Maximiersättning per skikt utöver grundbelopp		Total ersättning för högsta skattebe opp i skiktet kronor
			%	kronor	
under — 15 000....	600	—	—	—	—
15 001— 25 000....	400	60	—	—	= 60
25 001— 50 000....	1 000	60	6	60	= 120
50 001— 100 000....	2 000	60	3	60	= 180
100 001— 200 000....	4 000	60	1,5	60	= 240
200 001— 500 000....	12 000	60	1,0	120	= 360
500 001— 1 000 000....	20 000	60	0,6	120	= 480
1 000 001— 2 000 000....	40 000	60	0,3	120	= 600
2 000 001— 5 000 000....	120 000	60	0,1	120	= 720
5 000 001—10 000 000....	200 000	60	0,06	120	= 840
10 000 000— därutöver ..			0,03		

Den här föreslagna ersättningen bör utgå endast i hela krontal. Överstigande öretal bortfaller alltså. Den skattskyldige bör få tillgodogöra sig ersättningen genom avdrag i samband med inbetalningen av skatten.

Aberopande det anförda hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att ersättning för uppbörd och inleverande m. m. av allmän varuskatt skall utgivas i enlighet med i motionen angivna riktlinjer; samt

att vederbörande utskott måtte utarbeta förslag till här-
för erforderlig ändring i författningstexten.

Stockholm den 6 november 1959

Einar Setterberg

Hans Nordgren

Gösta Darlin

Lennart Stiernstedt

Tage Magnusson

Nr 690

Av herrar Nordgren och Stiernstedt, i anledning av Kungl. Maj:ts
proposition nr 162, med förslag till förordning om all-
män varuskatt, m. m.

(Lika lydande med motion nr 570 i Första kammaren)

Stockholm den 6 november 1959

Hans Nordgren

Lennart Stiernstedt